

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI PRAVA NA SUĐENJE U RAZUMNOM ROKU

Član 1.

U Zakonu o zaštiti prava na suđenje u razumnom roku („Službeni glasnik RS”, broj 40/15) u članu 1. posle stava 3. dodaje se stav 4. koji glasi:

„Ovaj zakon ne primenjuje se na stečajne i izvršne postupke koji se vode radi namirenja priznatih ili utvrđenih potraživanja u kojima je stečajni, odnosno izvršni dužnik preduzeće sa većinskim društvenim ili državnim kapitalom.”

Član 2.

U članu 7. posle stava 1. dodaju se novi st. 2 – 4. koji glase:

„Punomoćniku stranke koji je ovlašćen da preduzima sve radnje u postupku čije se ubrzavanje traži nije potrebno posebno punomoćje za podnošenje prigovora.

Ako je punomoćnik stranke ovlašćen da preduzima samo pojedine radnje u postupku u koje ne spada podnošenje pravnih sredstava za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku, dužan je da uz prigovor dostavi posebno punomoćje za njegovo podnošenje.

Ako se posumnja da je nastupio neki od zakonom propisanih razloga za prestanak punomoćja, sud će obrazloženim rešenjem protiv koga nije dozvoljena posebna žalba naložiti punomoćniku da dostavi posebno punomoćje za podnošenje prigovora, u roku od osam dana od dana dostavljanja rešenja, uz upozorenje da se u suprotnom prigovor odbacuje kao nedozvoljen.”

Dosadašnji st. 2 – 4. postaju st. 5 – 7.

Član 3.

U članu 8. stav 2. menja se i glasi:

„Prigovor se odbacuje ako odsustvo nekog obaveznog elementa prigovora onemogućava da se po njemu postupa, ako je prigovor podnelo neovlašćeno lice, ako je preuranjen ili ako je podnet posle okončanja postupka. Protiv rešenja o odbacivanju prigovora nije dozvoljena žalba.”

Član 4.

U članu 10. posle stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„Stranka čiji je prigovor usvojen ima pravo na naknadu troškova postupka po prigovoru.”

Dosadašnji stav 3. postaje stav 4.

Član 5.

Naziv člana 11. menja se i glasi:

„Sadržina rešenja kojim se usvaja prigovor i utvrđuje povreda prava na suđenje u razumnom roku i nalozi sudiji”.

Član 6.

U nazivu člana 12. reči: „koji sprovodi istragu” brišu se.

U stavu 1. reči: „neposredno višem” zamenjuju se rečju: „glavnom”.

U stavu 2. reči: „Neposredno viši” zamenjuju se rečju: „Glavni”, a posle reči: „obavezno uputstvo“ dodaju se reči: „za postupanje u pojedinom predmetu (u daljem tekstu: obavezno uputstvo)”.

Član 7.

U članu 13. posle stava 2. dodaju se novi st. 3. i 4. koji glase:

„Poverilac kojem je dosuđena i isplaćena naknada imovinske štete u visini zahtevanog potraživanja, nema pravo na podnošenje novog prigovora u postupku koji se vodi radi namirenja istog potraživanja.

U slučaju iz stava 3. ovog člana sud odbacuje prigovor.”.

Dosadašnji st. 3. i 4. postaju st. 5. i 6.

U stavu 6. posle reči: „novi prigovor” dodaju se zapeta i reči: „izuzev u slučaju iz stava 3. ovog člana”.

Član 8.

U članu 14. stav 2. reči: „neposredno viši” zamenjuju se rečju: „glavni”.

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„Žalba može da se podnese i ako predsednik suda u rešenju kojim je usvojio prigovor i utvrdio povredu prava na suđenje u razumnom roku nije odredio rok za preduzimanje procesnih radnji koje delotvorno ubrzavaju postupak.”

Dosadašnji stav 3. postaje stav 4.

Član 9.

U članu 15. stav 3. reči: „(član 14. stav 2)” zamenjuju se rečima: „(član 14. st. 2. i 3)”.

U stavu 3. tačka 1) reči: „neposredno viši” zamenjuju se rečju: „glavni”.

Posle tačke 2) dodaje se tačka 2a) koja glasi:

„2a) od dana kada je stranka primila rešenje – ako se žalba podnosi zato što predsednik suda nije odredio rok u kom se naložene procesne radnje moraju preduzeti;”

U tački 3) reči: „neposredno viši” zamenjuju se rečju: „glavni”.

Član 10.

U članu 16. stav 3. reč: „kasacioni” i reč: „kasacionog” brišu se.

Član 11.

U članu 18. stav 2. posle reči: „nadležnom” dodaje se reč: „glavnom”.

Član 12.

Naziv člana 19. i član 19. menjaju se i glase:

„Nalozi javnom tužiocu

Član 19.

Predsednik neposredno višeg suda koji preinači prvostepeno rešenje o odbijanju prigovora podnetog zato što stranka smatra da je njeno pravo povredio javni tužilac, i utvrdi povredu, dostavlja svoje rešenje neposredno višem glavnom javnom tužiocu od onog glavnog javnog tužioca kome se dostavlja rešenje predsednika suda o usvajanju prigovora (član 12. stav 1).

Istom glavnom javnom tužiocu predsednik neposredno višeg suda dostavlja žalbu i rešenje o usvajanju žalbe zato što predsednik suda nije o prigovoru odlučio u roku od dva meseca od prijema prigovora, ili zato što glavni javni tužilac nije doneo obavezno uputstvo, ili zato što neposredno viši glavni javni tužilac nije javnom tužiocu naložio procesne radnje koje delotvorno ubrzavaju postupak, ili zato što javni tužilac nije preduzeo naložene procesne radnje u roku koji mu je određen.

Glavni javni tužilac kome je predsednik neposredno višeg suda dostavio svoje rešenje ima ista prava i obaveze kao glavni javni tužilac kome je predsednik suda dostavio rešenje o usvajanju prigovora (član 12. stav 2)."

Član 13.

U članu 20. posle stava 1. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

„U postupku po žalbi primenjuju se odredbe člana 7. st. 2 – 4. i člana 10. stav 3. ovog zakona.”

Dosadašnji st. 2 – 4. postaju st. 3 – 5.

U stavu 5. posle reči: „Nadležni” dodaje se reč: „glavni”.

Član 14.

U članu 28. stav 1. reči: „mesno je nadležan” zamenjuju se rečima: „isključivo je mesno nadležan”.

Stav 2. menja se i glasi:

„Ako tužilac nema prebivalište, boravište ili sedište u Republici Srbiji, isključivo je mesno nadležan osnovni sud koji ima sedište u mestu sedišta suda koji je utvrdio povredu prava na suđenje u razumnom roku, a ako tih sudova ima dva ili više tužba se može podneti bilo kom od tih sudova.”

Član 15.

U članu 32. posle stava 1. dodaju se st. 2. i 3. koji glase:

„Rok za dobrovoljnu isplatu novčanog obeštećenja i naknade imovinske štete iz stava 1. ovog člana je četiri meseca od dana pravnosnažnosti presude.

U postupku namirenja novčanog obeštećenja i naknade imovinske štete ne primenjuje se član 368. Zakona o parničnom postupku i član 300. st. 5. i 6. Zakona o izvršenju i obezbeđenju.”

Član 16.

Prigovor radi ubrzavanja stečajnog ili izvršnog postupka iz člana 1. ovog zakona po kojem nije doneta odluka do dana stupanja na snagu ovog zakona, smatra se ustavnom žalbom.

Žalba protiv rešenja kojim je odbijen prigovor iz stava 1. ovog člana po kojoj nije doneta odluka do dana stupanja na snagu ovog zakona, smatra se ustavnom žalbom.

Tužba za novčano obeštećenje koja je podneta u vezi sa povredom prava na suđenje u razumnom roku u stečajnom ili izvršnom postupku iz člana 1. ovog zakona po kojoj nije doneta prvostepena odluka do dana stupanja na snagu ovog zakona, smatra se ustavnom žalbom.

Tužba za naknadu imovinske štete koja je podneta u vezi sa povredom prava na suđenje u razumnom roku u stečajnom ili izvršnom postupku iz člana 1. ovog zakona po kojoj nije doneta prvostepena odluka do dana stupanja na snagu ovog zakona, smatra se ustavnom žalbom.

Sudovi su dužni da u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona sve nerešene predmete iz st. 1 – 4. ovog člana dostave Ustavnom sudu na dalji postupak i odlučivanje i da o tome obaveste podnosioca prigovora, žalbe, odnosno tužbe.

Podnosilac prigovora radi ubrzavanja postupka, odnosno žalbe protiv rešenja o odbijanju prigovora radi ubrzavanja postupka ima pravo da u roku od 30 dana od dana prijema obaveštenja od strane suda iz stava 5. ovog člana, dostavi Ustavnom sudu zahtev za naknadu materijalne, odnosno nematerijalne štete.

Član 17.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.